

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. S. Brooni Episcopo macula per calumnia[m] aspersa, per S. Brigidam
prodigosè abstersa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

modo putanti quærentique: *Ubi eras?* dixit: *Ego tecum semper eram, ut tuas pugnas spectarem.* Sunt quædam flumina, quæ alicubi terram subeunt, sed aliunde copiosiore alveo erumpunt. Ita mergit Deus quosdam, aut mergi finit, ut alio tempore altiùs emergant. Hoc est, quod Anna cecinit: *Dominus mortificat, & vivificat, deducit ad inferos, & reducit: Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & subleuat.* Quod etsi non semper statim appareat, apparet tamen patienter expectanti. Si malè audis, si nomen tuum proscribitur, si innocenter accusaris, si non habes defendentem, *Revela Domino viam tuam, & spera in eo: & ipse faciet, & educet, quasi lumen iustitiam tuam, & iudicium tuum, quod sustines, immò suum, quo te exercet, tamquam meridiem.*

§. IV.

S. Brooni Episcopo macula per calumniã aspersa, per S. Brigidam prodigiosè absterfa.

Quod in exemplis libet ostendere. Nam varijs prodigijs innocentes diuina providentia de infamia in honorem restituit. Grandis est, apud honestatis amatores, nota, quæ fornicatione contrahitur. Ea Brooni aspersa, à S. Brigida Scotica Virgine, per

1. Reg. 2.
6.

Psal. 39. 5.

Sur. 1. Fe-
bruarij.

per signum crucis absterfa est. Broonem Episcopum S. Patricij discipulum impudens mulier infamauerat, quasi ab eo prægna facta esset; sed à Brigida accersita, & admonita, quòd non certaretur de oleastro, cùm verum dicere non vellet, Brigida signum crucis ori eius impressit. Illico igitur impurae feminae mendax lingua, & pertinax caput grandi tumore inflatum prodidit se calumniae reum. Neque suffecit hoc miraculum. Nam & infantis linguam Brigida cruce signauit, itaq; eum compellauit: *Dic nobis, infantule, quis tuus pater est? Stupendares, aperit os infantis, qui quondam Balaam, asina loquendi praestitit facultatem: aitq; paruulus: Nequaquam Episcopus Broon, sed deformis, & vilis ille homuncio, qui in populo extremo sedet loco, parens meus est.* Infante audito, omnes Deum, Dei que seruum laudauerunt; calumniatrix autem, & libidinis, & infamationis poenitens in lachrymas erupit, & quod iniquè vulgauerat, iustè retractauit. Poterat haec dici heteromolia causa, ab altera enim dumtaxat parte calumniantem agi videbatur, Broone se ipsum non defendente. Nunc videamus etiam quàm prodigiosè alius Episcopus castimoniam suam famam defensarit.

Bb 5

S. V.

Num. 22.

28.

§. V.

Quàm prodigiosè fama castitatis in Britio Episcopo sit defensa?

S. Gregorius
Turonens.
lib. 2. hist.
Franc. c. 15.

Britius Episcopus Turonensis, trigesimo iam tertio anno, magnâ sanctitatis famâ, præerat Ecclesiæ suæ, cum repente laus omnis, arte stygis, in infamiam mutata est. Lotrix enim, ad quam cubicularij illius vestes lineas abluendas deferre solebant, vterum ferre cœpit, ac ne hydrops esse putaretur, puerum edidit. Vt ergo pronum est ad suspensiones vulgus, illico Præsulem criminis eius reum proclamavit, itaq; vehementer exarsit, vt eum vellet lapidare. Dicebant enim ad vnum omnes: *Satis diu pietatis mantelo luxuriam tuam celauisti: non vult nos Deus diutius decipi, atque impuras manus tuas osculis nostris honorari.* Negauit Episcopus id à se facinus admissum; cumque populus ea negatione contentus non esset, dictitans, nihil assuetius esse reis, quàm vt scelera sua inficiando tegant, *Adferte*, inquit Britius, *infantem ad me.* Itur, adfertur triginta dierum infans: eo apportato, *Adiuuro te*, ait, *per Iesum Christum Filium Dei omnipotentis, vt si ego te generavi, coram cunctis edicas.* Stupenda res, *ex ore infantium* prodit testimonium